

El secret de la infelicitat

Una soltera d'una trentena d'anys viu en un pis desordenat, està capficada per trobar parella i té una mare neuròtica i alliberada. Un bon dia decideix d'escriure un dietari en què anota amb tota mena de detalls les circumstàncies de la seua vida quotidiana i les relacions que manté amb el món.

NOVEL·LA HUMORÍSTICA

HELEN FIELDING
El diari de Bridget Jones

Edicions 62, col. "El Balanci".
Barcelona, 1998.

344 pàgines   2.200 ptes

El *Diari de Bridget Jones*, segons les cròniques periodístiques, ha arrasat Anglaterra i els Estats Units amb un èxit que fins i tot ha sorprès l'escriptora mateixa. Ara bé, el lector farà mal fet d'esperar-se un llibre semblant als d'alguns altres èxits de l'àmbit anglosaxó que han embadalit el lector català aquests últims temps, com ara *El déu de les petites coses* i *Les cendres d'Àngela*. El llibre és una altra cosa, una novel·la que tracta en clau d'humor de la vida quotidiana des del punt de vista d'un sector social nou: concretament el d'una dona soltera i independent que viu en una gran ciutat com és Londres.

Qui és aquesta Bridget Jones, l'autora d'aquest dietari que ha despertat tant d'interès?

Una dona d'una trentena d'anys, soltera, que viu en un pis desordenat, que té una mare ja gran que vol viure com una dona alliberada, i capficada per trobar parella. Jones decideix un bon dia d'escriure un dietari en el qual anota detalladament allò que li passa, les seues dèries i bones intencions. Especialment la seua obsessió per aconseguir una bona silueta, deixar de fumar i controlar el consum d'alcohol. Però els bons propòsits acaben estavellant-se per causa dels continus canvis d'ànim i de la inseguretat davant qualsevol fet que mostra la protagonista. Bridget Jones es consola i resol els seus problemes amb el tabac, l'alcohol, la xo-

colata i les telefonades interminables amb les amigues que li recomanen el zen i llibres d'autoajuda.

S'identifiquen amb facilitat les situacions descrites en el llibre perquè formen part de la vida actual. Helen Fielding sap traure'n un bon partit exagerant-les al màxim. L'autora explota les frustracions degudes a la preocupació per la moda,

i la inseguretat motivada pel fet de viure en soledat i d'haver trencat els hàbits d'educació rebuts. I ho fa amb

un humor que condueix el comportament dels protagonistes a un estat patològic, ple de malentesos, diàlegs absurds i situacions grotesques. L'autora sap conduir amb mà ferma tot aquest devessall d'equívocs,

encara que el lector descobreisca a partir d'un punt determinat que, a la protagonista, li ocorrerà tot allò que no s'espera. Per això el llibre acaba essent un relat divertit i inversemblant de la vida actual. Els personatges són cultes, però superficials; només es preocupen de tenir un bon físic i una parella estable, sense entrar a fons en més qüestions. Volen una vida sense estralls, encara que s'aconsegueisca contemplant programes espantosos de televisió. Aquests personatges que es fien de les revistes i dels horòscops, la veritat és que no són de fiar. Però, segons com es mire, poden servir per a passar l'estona, cosa que sempre pot anar bé. **Francesc Calafat**